

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Από τον
Ιγνάτιο Καϊτεζίδη*

Από τις πιο οδυνηρές συνέπειες της οικονομικής κρίσης είναι η δημιουργία μιας νέας συνείδησης στα παιδιά μας πως η Ελλάδα αποτελεί χώρα που **δεν μπορεί πλέον να στεγάσει** τα όνειρά τους. Αυτό πρακτικά **αποτυπώνεται** σε ανάλογο σχεδιασμό για το μέλλον τους.

Μαθητές προετοιμάζονται για σπουδές σε **ξένα πανεπιστήμια**, παρακολουθούν διεθνή προγράμματα εκπαίδευσης και στρέφονται σε μία μονιμότερη προοπτική **εγκατάλειψης** της χώρας και εγκατάστασης στον τόπο σπουδών, τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική. Αυτό πλέον λαμβάνει τα χαρακτηριστικά μιας πρωτοφανούς **πανδημίας** που στερεί από την Ελλάδα ανθρώπους με ικανότητες και την **καταδικάζει** σε επιστημονική πενία και **δημογραφική συρρίκνωση** που είναι βέβαιο πως θα της κοστίσουν ακριβά στο μέλλον.

Προφανώς οι νέοι μας έχουν πλήρη εικόνα όσων συμβαίνουν. **Σχολές που υπολειπονται**, έρευνα που υποχρηματοδοτείται, **πανεπιστήμια** που, αντί να τρέχουν προς το μέλλον, νοσταλγούν το κακό παρελθόν, **αριστεία που αποτελεί στίγμα**, ανύπαρκτη αγορά εργασίας, κρίση χωρίς τέλος. Η πολιτική συζήτηση **υπόσχεται** ανεργία 60% στους νέους, μισθούς 500 ευρώ στους τυχερούς, φόρους 70% στους **τολμηρούς** που

θα επιχειρήσουν, σύνταξη ποτέ. Οι μαθητές βλέπουν τους γονείς τους να ζουν **στη δίνη αυτής της κρίσης** και ανάμεσα στο **δILEμμα** να αλλάξουν τη χώρα ή να αλλάξουν χώρα επιλέγουν το δεύτερο.

Ποτέ η Ελλάδα δεν δημιούργησε μία ουσιαστική πολιτική για τη **στήριξη** της νέας γενιάς. Προγράμματα και τίτλοι, προθέσεις και **διαπιστώσεις**, αλλά τίποτα ουσιαστικό και μετρήσιμο. Καμία πρόνοια για ενίσχυση

της νεανικής επιχειρηματικότητας που χάθηκε μέσα στη **γραφειοκρατία** περιστασιακών ενισχύσεων. Καμία δράση για **απόκτηση** ουσιαστικής εμπειρίας

Ποτέ δεν ακούσαμε για internship σε μαθητές δημόσιων σχολείων. Για πρακτική απασχόληση μαθητών σε **εταιρίες της πραγματικής οικονομίας**. Για συνδυασμό σπουδών και εργασίας μέσα από οργανωμένα προγράμματα. Πάρεργο η παιδεία, **ιδιωτική υπόθεση** των γονιών το μέλλον των παιδιών.

Για να κρατήσουμε τα παιδιά μας στην Ελλάδα, **πρέπει** να έχουμε κάτι να τους δώσουμε, εκτός από υποσχέσεις. Χρειάζεται ένα **πρακτικό σχέδιο** που θα έχει άμεση εφαρμογή και προοπτική που θα συνδέσει εκπαίδευση και εργασία που θα δημιουργήσει **ζήτηση** για νέους επιστήμονες που θα εκσυγχρονί-

σει την πανεπιστημιακή γνώση. Κανένα παιδί **δεν θα ρισκάρει** να γίνει μέλος ακόμη μιας γενιάς που χάθηκε μέσα στην κρίση. Κανένα παιδί δεν θα πειστεί από σχέδια χωρίς **χρονοδιάγραμμα** και από γενικού τύπου ευχές για την αξία της παιδείας. Κανένα παιδί δεν θα δεχτεί να προσφέρει το μέλλον του για να **πειραματιστούν** υπουργοί, πολιτικοί και σοφοί της παιδείας που εδώ και 50 χρόνια «ολημερές τη χτίζανε, το βράδυ γκρεμιζόταν».

Όποιο αεροπλάνο κι αν πάρετε, για οποιονδήποτε **προορισμό**, θα βρείτε μέσα τα παιδιά μας που **φεύγουν**. Και θα σας πουν ακριβώς αυτή την ιστορία.

* Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη, αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ

Χρειάζεται ένα σχέδιο που θα δημιουργήσει ζήτηση για νέους επιστήμονες